

ЪРВИТЪ КРАЧКИ.

Мъничекъ е Василчо, още не може да ходи; бои се даже на крака да се изправи.

Еднѣжъ Василчо си седѣше въ градинката. Майка му застана срѣщу него и му показа двѣ вишни.

— Ела, Васко, при мене!

Ела, азъ ще ти дамъ вишни!

Василчо се зарадва и запълзѣ... Но... далече е още майка му, а вишнитѣ сж тъй алени и вкусни... кога ще стигне съ пълзене до тѣхъ?!...